

[Alfred Jensen.]

ske er ensbetydende med en forværring. Under sådanne omstændigheder kan min gruppe ikke gå ind for det ændringsforslag, som jeg tog anledning til at knytte bemærkninger til i går.

Jeg kritiserede også i går betænkningens mangelfuldhed. Det kan ikke være rigtigt, at et udvalg, der arbejder med så omfattende og dybtgående problemer, opstiller spørgsmål, som sendes til ministeren, og som besvares, modtager henvendelser og foretager drøftelser, ikke på nogen måde giver tinget og offentligheden konkrete oplysninger om, hvad disse spørgsmål er gået ud på, og hvorledes svarene ser ud. Det er dog også almindeligt, at man knytter den slags til betænkningen som bilag, og jeg synes, det er en urimelighed, at tinget ikke får disse oplysninger.

Jeg forstår ikke, hvorfor ordføreren for udvalget hverken kom med en begrundelse for, at de ikke var taget med, eller en bebudelse af, at materialet senere ville fremkomme. Jeg ved ikke, om man kan vente noget sådant, men jeg opretholder altså mit krav om, at disse oplysninger tilstilles tinget. I den forbindelse vil jeg sige: bedre sent end aldrig! — så jeg håber, vi får materialet, inden vi skrider til tredje behandling af lovforslaget. Jeg mener, dette er nødvendigt for at kunne overskue virkningerne af det, der her er stillet op. Jeg er naturligvis taknemlig for enhver oplysning, der gives angående de forhandlinger, som har været ført i udvalget, og ministeren enkelte af ordførerne har jo da også hentydet til de spørgsmål og besvarelser, man har fået. Jeg bemærkede mig også, at ministeren — det er måske, fordi man ikke har klarlagt sagen tilstrækkeligt — forsøgte at påvise, hvor gode virkninger der ville komme af den lovgivning, man her er i gang med. Ministeren nævnte nogle tal for, hvorledes den samlede virkning af disse love ville blive over for beboere i Århus og i København. Det så jo ret strålende ud. Men ministeren må gøre sig klart, at det kun kan være enkelte eksempler, og jeg ved ikke, om de er valgt i flæng, men i så fald har ministeren i hvert fald været meget heldig, for den samlede virkning af lovforslagene kan ikke blive det, at lejere, som kan få børnetilskud, får så store fordele,

medens det for lejere, der ikke kan opnå børnetilskud, går lige op. Sådant kan det ikke være. Det er beregnet, at disse forhøjelser vil andrage 300 mill. kr.; det forslag, der er fremsat om ændring til den kommunale skattelov, siger, at der bliver 133 mill. kr. i skattelettelse, og så kan enhver da se, at der, forudsat at man giver denne skattelettelse, bliver ca. 170 mill. kr., som ikke kommer ud til befolkningen i form af skattelettelse. Og de 170 mill. kr. må jo gå i udlejernes lommer. Det er også det, der er tilfældet.

Hertil må man vel også føje, at der bliver skattestigninger for visse medborgere. Jeg har både ved første behandling og i går nævnt virkningerne for Københavns omegnskommuner af den omlægning, der her finder sted. Man beregnede i første omgang, at omegnskommunerne her og visse andre bymæssigt bebyggede sognekommuner ville få ekstraudgifter på 10 mill. kr., som de ingen dækning fik for. Nu må jeg tro, at det efter den ændring, der er foreslået, må blive 6-7 mill. kr., som man ikke får dækning for, og som altså skal opkræves ude hos skatteyderne. Det forekommer mig, at de oplysninger også må ind i billedet, og jeg fatter ikke, at man, når man fremstiller forholdene så rosenrøde, ikke lægger dokumenterne frem, så at lejerne kan se, hvilken virkning der kommer ud af det. Det lader ane, at det ikke er så godt, som det ser ud til, at der tværtimod er noget, der skal skjules og luskes igennem i en fart.

Ministeren sagde, at man skulle have taget fat på at løse problemerne tidligere, så havde det været lettere. Jeg er ikke kløgere, end at jeg mener, man for adskillige år siden tog fat på løsningen af problemet med forskellen i lejeniveauerne i de gamle og de nye bygninger. Det tog man fat på allerede i 1950. Den daværende boligminister nedsatte jo et udvalg, der skulle finde ud af en udligning, og når man ikke kom frem til en udligning dengang i større omfang, end tilfældet var med de 5-6 pct. plus de 7 pct. til vedligeholdelse, så var det, fordi der ikke var tilstrækkelig saglig begrundelse derfor, og så var det, fordi påstanden om, at udlejerne havde dårlige driftsresultater, ikke holdt. Der kunne jo ikke føres nogen dokumentation for en sådan forhøjelse, som bl. a. reaktio-